

अजामिलोमहापातक्यपिनारायणेतिविक्रुश्यनतुसम्यक्कीर्तयित्वा तच्चपुत्रं विक्रुश्यनतुहरिम् अघवान् अशुचिरपिभियमाणोऽस्वस्थचित्तोऽ
पिमुक्तिमवापनत्वघनिर्हरणमात्रमतोनामाभासेनापिसर्वपापक्षयइत्येवतत्त्वमावृत्तिश्रद्धादिविधयस्तुपापवासनाक्षयाथाइत्युक्तमेवहरेर्गुणानुवा
दःखलुसत्वभावनइत्यत्र ॥ २४ ॥ यत्तूक्तं व्यर्थं तर्हि द्वादशाब्दादिस्मरणमिति तत्राह प्रायेणेति महाजनोमन्वादिः अयंभावः यथामृतसंजीवनौष
धिमजानंतोवैद्यारोगनिर्हरणायत्रिकटुकनिंबादीनिस्मरन्ति तथास्वयंभुशंभुप्रमुखद्वादशव्यतिरेकेणायंमहाजनोऽतिगुह्यमिदंज्ञात्वाद्वादशाब्दादिकं
स्मरतीति किंच माययादेव्याअलंविमोहितमतिरयंजनः मधुमधुरंयथाभवत्येवंपुष्पितायांपुष्पस्थानीयैरर्थवादैर्मनोहरायांत्रय्यांजडीकृताअभि
निविष्टमतिर्यस्य अतोमहत्त्येवकर्मणिश्रद्धयायुज्यमानोनाल्पेप्रवर्तते दृश्यतेहिप्राकृतस्यलोकस्यमहतिमंत्रादौश्रद्धाअल्पेचाश्रद्धा तस्मादस्यग्राह

विक्रुश्यपुत्रमघवान् यदजामिलोऽपिनारायणेतिभियमाणइयायमुक्तिम् ॥ २४ ॥ प्रायेणवेदतदिदंनमहा
जनोऽयंदेव्याविमोहितमतिर्वतमाययाऽलम् ॥ त्रय्यांजडीकृतमतिर्मधुपुष्पितायांवैतानिकेमहतिकर्मणियु
ज्यमानः ॥ २५ ॥ एवंविमृश्यसुधियोभगवत्यनंतेसर्वात्मनाविदधतेखलुभावयोगम् ॥ तेमेनदंडमर्हत्यथय
द्यमीषांस्यात्पातकंतदपिहंत्युरुगायवादः ॥ २६ ॥ तेदेवसिद्धपरिगीतपवित्रगाथायेसाधवःसमदृशोभगवत्प्र
पन्नाः ॥ तान्नोपसीदतहरेर्गदयाऽभिगुप्तान्नैषांवयंनचवयःप्रभवामदंडे ॥ २७ ॥

कोनास्तीतितैर्नोक्तम् यद्वास्वाधीनःसिंहोऽस्येतावताश्वसृगालादिनिवारणायतंयथानप्रयुज्यन्तेतथाऽतितुच्छत्वात्पापस्यनतन्निरसनायपरममंगलं
हरेर्नामस्मरन्ति यद्वा नाममाहात्म्यज्ञानेसर्वमुक्तिप्रसंगादित्येषादिक् ग्रंथविस्तरभयात्तुनातिप्रपंच्यते ॥ २५ ॥ भावयोगंभक्तियोगम् अमीषांपात
कंनस्यादेव यदिस्यादुरुगायस्यवादः कीर्तनम् ॥ २६ ॥ तदेवंधर्मतत्त्वंनिर्णीय भृत्यानुशास्ति तइति येभगवंतंप्रपन्नाः तेदेवैः सिद्धैश्चपरिगीतप
वित्रगाथाः वर्णितपवित्रकथाः अतस्तान्नोपसीदत तत्समीपमपिनगच्छत वयः कालोपिनप्रभवति ॥ २७ ॥